

ΕΒΔΟΜΑΣ

‘Η πρώτη τοῦ ἔτους ἐβδομάδας παρῆλθε ξηρὰ καὶ ἀγρος ὡς κεφαλὴ πρωθυπουργοῦ. Οὐρανὸς συννεφῶδης, βροχὴ, ἀνεμος, λάσπαι καὶ μπογαμάδες. Τὸ τελευταῖον εἶνε τὸ δχληρότατον τῶν προϊόντων τοῦ χειμῶνος· ὁ χειμὼν δὲν ἔχει κάρεις καὶ κώνωπας, ἀλλ’ ἔχει διανομεῖς. ‘Ο ἄγιος Βασίλειος μᾶς ἀφαιμάσσει τρομακτικὰ κατ’ ἔτος καί, δταν τὸ ἀναλογίζωμα καλὰ καλὰ, πείθομαι δτι δ ἐκ Καισαρείας ρήτωρ θὰ ἥτο βεβαίως πρόγονος τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καλλιγᾶ.

* * *

Ἐωρτάσαμεν τὰ φῶτα καὶ ἐτελέσαμεν τοὺς συνίθεις ἀγιασμούς, ἀλλὰ μὲ δλους τοὺς ἀγιασμοὺς δὲν ἀπηλάσαμεν τὰ πονηρὰ πνεύματα· διὰ τοῦτο ἀπέμεινε πάντοτε εἰς τὴν ράχυ μας μέγας φωτοδότης, δικλεινὸς γόνος τῆς Ζακύνθου, θστις μεριμνᾶ περὶ τῶν φώτων τῆς παιδείας, θσον περὶ τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως ἡ ἔταιρία τοῦ φωταερίου, ἥτις ἀναθέτει τακτικώτατα τὸ καθηγόν της εἰς τὴν Σελήνην καὶ παρέχει οὕτω τὸ δικαίωμα εἰς τοὺς ἀρεσκομένους εἰς τὰ λογοπαίγνια νὰ λέγωσιν ὅτι ἡ πόλις τῶν Ἀθηναίων, δὲν φωτίζεται, ἀλλὰ.... σεληγιάζεται.

* 三

”Ολοι ἡρχίσαμεν τὸ ἔτος ἀπὸ τῆς πρώτης· μόνον εἰς τὰ
’Ανάκτορα ἥρχισεν ἐφέτος ἀπὸ τῆς 2ας. Πρώτη τοῦ ἔτους
χωρὶς μεγάλου χοροῦ τῶν ’Ανακτόρων δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ
διὰ τοῦτο, ἀν δὲν ἦτο ἡ παράταξις καὶ τὸ χειροφίλημα, ἡ πρώτη
τοῦ ἔτους διὰ τὰ ἀνάκτορα θὰ ἦτο 32 Δεκεμβρίου. Οἱ χορὸς δ
μέγας ἦτο καὶ ἐφέτος δ, τι ἀ κριθὲς ἢν τι γραφον τῶν ἀλ-
λων ἐτῶν, ἐκτὸς τῆς περισσοτέρας τάξεως, ητίς ἐπεκράτησε
καὶ ἐκτὸς μερικῶν φράκων, τὰ ἐποια ἐδίλωσαν εἰς τοὺς αὐ-
θέντας τῶν δι τοινεπληρώθησαν τὰ ἔτη τῆς συντάξεώς των
καὶ ἐφάνησαν γηραλέα καὶ ἐτοιμοθάνατα διὰ τελευταῖαν φο-
ράν εἰς τοιαύτας θορυβώδεις ἕορτάς. Η ἀναλογία τῶν χορευ-
τριῶν πρὸς τοὺς χορευτὰς ἦτο ἡ ἀναλογία τῶν ὑπουργείων
πρὸς τοὺς μηνοτήρας, 100 δάμας καὶ 1500 καβαλιέροι.
”Ητο καὶ δ πρωθυπουργὸς καὶ ἔφερε τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ
Λεγεωνὸς τῆς Τιμῆς. Πρὸς ἐπιδειξιν τὸ ἔκαμε, λέγουν μερι-
κοί· ἔστω, ἀλλ’ ἡ τιμὴ τῷ ἔμενε πάντοτε ἀνωθεν τῆς ἐπι-
δερμίδος, ἀνωθεν τοῦ φράκου του μάλιστα.

* * *

‘Η Βουλὴ ἀργεῖ, τὸ Πανεπιστήμιον ἀργεῖ, τὸ Ταχυδρομεῖον ἀργεῖ, ἡ Ἀστυνομία ἀργεῖ. Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως μόνης, ἥτις ἀναγγέλλει ἀδικακόπως διορισμοὺς καὶ παύσεις· αἱ ἄλλαι ἐφημερίδες δὲν εἰξεύρουσιν τὸν νὰ γράψωσιν, διότι δὲν ἔχουσι τίποτε. Οἱ ἡρωες τῶν κοινοθυλευτικῶν συζητήσεων καψώνται. Ο Δημητρακάκης κάμνει συλλογὴν ράβδων· ὁ Μάνδαλος δχυρώνει τὴν κεφαλὴν του. Ο ζωηρὸς βουλευτής Ἀττικῆς Ζυγομαλᾶς προετοιμάζει τὴν τριποσιοστήν ἔξηγκτοστήν ἐνάτην ἐπερώτησιν καὶ ὁ Ζηνόπουλος ἔχει ἀπόφασιν να πνιῇ μὲ τοὺς λόγους του τὸν Τηλέγραφον καὶ τοὺς στογεισθέτας του. Μόνον

οίτινες δὲν ἀργοῦσιν εἶναι οἱ λωποδῦται· ἢ φυλὴ αὐτῆς γνωρίζει τὴν ὁκνηρίαν καὶ ἔξαχολουθεῖ εὐσυνειδήτως καὶ εὐδικῶς τὴν νυκτερινὴν ὑπηρεσίαν τῆς. Οἱ Διευθυντής ἐτοπιζεῖ διὰ τούς ὑφισταμένους τους ὑποδύματα· φρόνιμον θάξητο νι τοὺς κεντήσῃ νὰ ἐργασθοῦν δραστηριώτερον καὶ ἐκεῖνοι ὅπως ἐργάζεται καὶ αὐτός, εἰ δὲ μὴ νὰ τοὺς δώσῃ τὰ ὑποδύματα.... εἰς τὰ χέρια τῶν.

1

Περίεργον! "Αν καὶ ἀνεμίχθη μὲν ἐνδιαφέρον τὸ ιατροσυκῆδριον καὶ ή̄ ἐπιτροπὴ τῆς ὑγείας, μόλιν τοῦτο ή̄ ἐπιδημία φθίνει καὶ ἀπέρχεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, τὰ δὲ δελτία παρουσιάζονται ἴσχυα καὶ ἀδύνατα εἰς τὸν Αἰῶνα καὶ δηλώσπιως ἀλλοτε ἔξωγκωμένα. Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρετηρήθη, ἀφ' ἣς ἡμέρας ἐπεσκέψατο τὸ Γουδή δ. κ. πρωθυπουργός. Εἴ οὐ συγάγεται ή̄ μυριοστή ἀπόδειξις τοῦ ἀλανθίστου ρήτου « Πάσσαλος πασσάλῳ ἐκκρούεται!..... »

[“]Αμα τῇ ἐμφανίσει του τὸ ἔν κακὸν ἀπεδίωξε τὸ ἄλλο...

*
六 六

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἦχει συχνότερα ἢ λέξις οἰκογενίαι. Οἰκονομίαι εἰς τὸν προϋπολογισμόν μας! οἱ βουλευτὴι μελετοῦν σίκονομικὰ συστήματα καὶ προετοιμάζουν ὑπονόμους κατὰ τῶν ἀσώτων καὶ πολυδαπάνων σχεδίων τῆς κυβερνήσεως. Ἡ ἀντιπολίτευσις μάλιστα ἐσχημάτισεν ἐπιτροπὰς καὶ ὑποεπιτροπάς.

Συζήτησις σπουδαία περὶ οἰκονομίας ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βουλῇ!
Αὐτὸς καὶ μόνον εἶνε ἀφευκτὸν σημεῖον δτι αἱ ἡμέραι τῶν
Ἀπόκρεων εἶνε ἔγγυς. HIGREG.

HIGREG.

ANEMOMAZOMATA

‘Η εις Γουδὶ ἐπίσκεψις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρέπει νί^{τι}
θεωρηθῆ ὡς μία σκηνὴ τοῦ κωμικοτραγικοῦ δράματος Εὐλό-
γία. ‘Η δημώδης φιλοσοφία λέγει: κάθε πρᾶγμα εἰς τὸν
καιρόν του καὶ δικοιόδε τὸν Αὐγούστον. ’Ενσήμε-
νπούλως μία ἐπιδημικὴ νόσος, ή Κυδέρνησις ἀδιαφορεῖ, ή ἐπ-
σημιος Ἀσκληπιὸς ή Τμηματάρχης ἐπὶ τῆς δημοσίας ὑγείας
ἀδιαφορεῖ, τὸ ιατροσυνέδριον ἀδιαφορεῖ, καὶ ή συναυλία τῶν
ἀδιαφοριῶν τούτων ἀπολίγει εἰς τὴν κόλασιν τοῦ Κανθάρου
καὶ εἰς τὴν ἐν γένει διάδοσιν καὶ ἐπίτασιν τοῦ κακοῦ. Ήττη
κάλλιον ἀργά παρὰ ποτέ. ’Ας ἐλπίσωμεν ὅτι θὰ μάθωσι τοῦ
λοιποῦ οἱ ἀρχοντες νὰ ἐπιτελῶσι τὸ καθῆκον αὐτῶν ἔγκαιρως
καὶ ὅτι ἐκ τῆς μεγάλης συμφορᾶς τῆς τελευταίας ἐπιδημίας
θέλει προσκύνει καλόν τι καὶ διὰ τὸ μέλλον.

΄Ηχώ ἀλλοδαποῦ περὶ τῆς ἐπὶ τῶν Βελεντζικῶν ἐτυμηγο-
ρίας τῶν κ.κ. ἐνόρκων: Οἱ “Ἐλληνες εἰνε τὸ μόνον τῆς φύσεως ἐν τῇ Ἰστορίᾳ, διπερ ἀνήγαγε τὴν κλοπὴν εἰς τὸ ἀξιωματοθέτην κῆς ἀρετῆς. Οἱ νεώτεροι “Ἐλληνες ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τοὺς προγόνους των, καθόσον οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιάται, τοὺς τούλαχιστον τοὺς συλλαμβανομένους κλέπτας, οἵτινες
νότηντι.